

MEDICAMENTELE CU ACȚIUNE ASUPRA FUNCȚIILOR APARATULUI RESPIRATOR

A. Actualitatea. Conform statisticii OMS, afecțiunile organelor respiratorii se întâlnesc la fiecare al 3-4 bolnav, care se adresează la medic. De aceea medicația multor maladii acute și cronice ale sistemului respirator ocupă un loc important în practica de ambulator și clinică. Tratamentul medicamentos al diferitelor stări patologice ale organelor respiratorii este complex și presupune utilizarea medicamentelor din diverse grupe farmacologice (bronholitice, expectorante, mucolitice, antitusive, antialergice etc.).

B. Scopul instruirii. Studentul trebuie să capete cunoștințe fundamentale în domeniul medicației celor mai răspândite boli ale sistemului respirator, să cunoască remediile medicamentoase folosite în asistența medicală de urgență – accese de astm bronșic, diferite forme de asfixii, edem pulmonar, hemoragii pulmonare.

C. Scopuri didactice

1) Studentul trebuie să **cunoască**: definiția, clasificarea, mecanismele de acțiune ale medicamentelor antitusive, expectorante, mucolitice, bronhodilatatoare și medicamentelor folosite în edemul pulmonar.

2) Studentul trebuie să **poată**: prescrie în toate formele medicamentoase medicamentele obligatorii din această grupă și să le indice în maladiile și stările patologice respective.

D. Nivelul inițial de cunoștințe necesar pentru integrarea interdisciplinară

Fiziologie umană. Automatismul centrului respirator. Influența neurohumorală asupra centrului respirator. Importanța chemoreceptorilor vasculari în reglarea respirației.

Fiziopatologia. Cauzele principale ale insuficienței respiratorii. Obturarea bronhiilor, mecanismul.

Boli interne. Noțiuni de asfixie, obstrucție bronșică, bronhospasm. Clasificarea și caracteristica tusei. Astmul bronșic. Simptomele astmului bronșic.

E. Întrebări pentru autoinstruire

1. Antitusivele. Definiția și clasificarea.

a) Antitusivele opioide: mecanismul acțiunii, indicațiile, contraindicațiile și reacțiile adverse.

b) Antitusivele neopioide: mecanismul acțiunii, indicațiile, contraindicațiile și reacțiile adverse.

c) Antitusivele cu acțiune periferică. Clasificarea. Antitusivele cu acțiune specifică: mecanismul de acțiune, indicațiile, reacțiile adverse.

2. Expectorantele. Clasificarea. Secretostimulantele cu acțiune reflexă: mecanismele acțiunii expectorante, indicațiile, contraindicațiile și reacțiile adverse. Secretostimulantele cu acțiune directă sau mixtă: clasificarea, mecanismul acțiunii, indicații, contraindicații și reacții adverse.

3. Secretoliticele (Mucoliticele): clasificarea, mecanismul și particularitățile acțiunii bromhexinei, acetilcisteinei, enzimelor proteolitice. Indicațiile, contraindicațiile și reacțiile adverse.

4. Clasificarea preparatelor utilizate în astmul bronșic (antiastmatice).

5. Bronhodilatatoarele. Clasificarea.

6. M-colinoblocante: clasificarea după durata acțiunii, efectele în astm, indicațiile, reacțiile adverse.

7. Glucocorticoizii: clasificarea după modul de administrare, efectele în astm, indicațiile, reacțiile adverse ale GC inhalatorii.

8. Adrenomimeticele: clasificarea după durata acțiunii; mecanismul de acțiune, efectele în astm, indicațiile, reacțiile adverse.

9. Inhibitorii degranulării mastocitelor și antagoniștii leucotrienelor: efectele, indicațiile, contraindicațiile și reacțiile adverse.

10. Stimulatorii respirației. Clasificarea. Mecanismul acțiunii. Caracteristica comparativă a stimulatorilor respirației din grupa analepticelor și N-colinomimeticele. Particularitățile etimizolului. Deosebiri în durata acțiunii. Căile de administrare. Indicațiile, contraindicațiile și reacțiile adverse.

11. Grupele de medicamente utilizate în tratamentul edemului pulmonar.

F. Lucru de sine stătător

1.) Caracteristica succintă a medicamentelor obligatorii (Forma medicamentoasă. Modul

de administrare. Dozele (maximă pentru o priză, pentru 24 ore, terapeutică). Mecanismul de acțiune. Indicațiile. Contraindicațiile. Reacțiile adverse.)

1. Niketamidă. 2. Epinefrină. 3. Ipratropiu bromid. 4. Aminofilină. 5. Salbutamol. 6. Cromoglicat disodic. 7. Codeină. 8. Ketotifen. 9. Etimizol. 10. Prenoxdiazină. 11. Bromhexină. 12. Acetilcisteină. 13. Dextrometorfan.

2.) Exerciții de receptură medicală (se realizează în scris în procesul pregătirii)

Să se prescrie următoarele medicamente în toate formele medicamentoase:

1. Niketamidă. 2. Epinefrină. 3. Ipratropiu bromid. 4. Aminofilină. 5. Salbutamol. 6. Cromoglicat disodic. 7. Codeină. 8. Ketotifen. 9. Etimizol. 10. Prenoxdiazină. 11. Bromhexină. 12. Acetilcisteină. 13. Dextrometorfan.

Medicamente utilizate în (pentru): asfixia nou-născuților, tusa seacă, edemul pulmonar, infecții respiratorii acute, bronșite cronice, bronhopneumonie, accese de astm bronșic, tratamentul sistematic (de fond) al astmului bronșic, bronhopneumopatie obstructivă cronică, starea de rău astmatic (status asthmaticus).

3. Teste (Îndrumar pentru lucrări de laborator la farmacologie. Chișinău 2016, pag.158-162).

4.) Caz clinic (Îndrumar pentru lucrări de laborator la farmacologie. Chișinău 2016, pag.162).

5.) Situații virtuale (Îndrumar pentru lucrări de laborator la farmacologie. Chișinău 2016, pag.163-164).

6.) Film didactic experimental și virtual (în timpul seminarului: protocol, concluzii)

7.) Tabele (recapitularea cunoștințelor)

Tabel 1

Caracteristica medicamentelor utilizate în astmul bronșic

Grupa farmacologică	Medicamentele	Calea de administrare	Mecanismul de acțiune	Indicații (prevenirea sau jugularea acceselor)
Beta - adrenomimeticele				
M – colinoblocantele				
Spasmoliticele musculotrope (metilxantinele)				
Glucocortico-roizii				
Stabilizatorii membtranelor mastocitare				
Blocantele H₁-histaminoreceptorilor				

8.) Problemă

Unui pacient cu tuse iritantă și chinuitoare i-a fost indicat un medicament antitusiv în comprimate. Pentru instalarea mai rapidă a efectului, pacientul desinestător a rumegat comprimatul și l-a înghiți. Însă din momentul folosirii comprimatului, pacientul a simțit o amorțire în cavitatea bucală.

Ce medicament a folosit bolnavul?

Despre ce particularități a medicamentului a fost necesar de explicat pacientului pentru a evita complicația apărută?